

langt større Antal af Indtægter, som maae have Frigjørelse eller Modification, end naar vel ansættes lavere. Det forekommer mig at være temmeligt klart, at en Indtægt af 1000 Rbd. vil kunne findes at kunne bære 2 pCt., men at den derimod ikke kunde findes at bære 4 pCt. Desuden vil der dermed være forbunden en særlig Betsætning af den Indtægt, som hidrører fra Formue, og jeg henstiller til Enhvers egen Overveelse, om han antager, at det skulde være muligt, strax at kunne, ved Hjælp af de Skattecommissioner, som ere foreslaaede, faae nogen streng Grændse draget mellem den Indtægt, som hidrører fra Formue, og den, som ikke hidrører herfra; og samtlige disse combinerede Momenter, som jeg her har nævnt, maae være tilstede, naar Indkomstskatten skal kunne ansættes til en højere Størrelse end de foreslaaede 2 pCt. Regjeringen har derfor begyndt med disse 2 pCt. som den laveste Størrelse, ved Hjælp af hvilken man antager, at det kan være muligt at faae en Skat af den omspurgte Betskaffenhed indført her. Man kunde sige, siden Regjeringen dog ikke i det første Aar stoler væsentlig paa Indtægten af en Indkomstskat, men væsentlig baserer sine Resourcer paa en anden Skat, som er foreslaaet, nemlig Krigsskatten, saa behøver Regjeringen jo ikke at foreslaae 2 pCt., som dog kan ramme de enkelte mindre Indtægter temmelig haardt, men saa vilde det være rimeligere, at Regjeringen lod sig noie med 1 pCt. eller en halv pCt., hvormed man dog naaede at faae Skatten istand i 1851, og saa kunde begynde senere med en højere Betsætning. Denne Betragtning lader sig vel anstille; men jeg skal tillade mig at bemærke, at, saasnart en Skat ikke gives en vis Størrelse, saa bliver det heler ikke til Alvor med den. Regjeringen kan forlange, at alle de Kræfter sættes i Bevægelse, som ere nødvendige for at ligne denne Skat, men saa gaaer det ikke an, at den indbringer altfor lidet, og derfor har Regjeringen troet, at man ikke burde begynde med mindre end 2 pCt., ikke burde indlade sig paa at tage en halv eller 1 pCt., hvorved det Hele let fik en Charakter, som, langtfra at forberede Sagen til en mere principmæssig Indkomstskats Indførelse, tværtimod vilde svække den.

Jeg har her søgt yderligere at udvikle de Grunde, som have bevæget Regjeringen til ikke strax at gjøre et saadant Forslag som det, Regjeringen vedskjender sig at kunne omtrent være det bedste for vore Forhold; men den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2del District (Tscherning) har ikke engang fundet det tilstrækkeligt, saavidt jeg har forstaaet ham; han har bedudet et Ændringsforslag, hvis Detail imidlertid ikke er nærmere oplyst, saa at jeg ikke veed, om den ærede Rigsdagsmand vil gaae videre med sit Forslag, end det, der saaledes er antydet fra Regjeringens Side at være det Maal, hvorhen man maatte stræbe. Men medens jeg saaledes ikke veed, hvorvidt den ærede Rigsdagsmand vil gaae med sit Forslag, saa er det vist, at hans Uttringer gif meget videre end et saadant Forslag; jeg har idetmindste forstaaet den ærede Rigsdagsmand saaledes — hvis det maa være mig tilfaldt og saa engang at udsætte mig for at misforstaae ham, ligesom han saa ofte har misforstaaet mig — at hans Udtalelser aldeles ikke ere forskjellige fra det, som de socialistiske Statsoeconomer forstaae ved en progressiv Indkomstskat, hvorfra der kun er et lidet Skridt til Communisme; hvis jeg har misforstaaet den ærede Taler, saa gjør jeg ham en Undskyldning (Tscherning: Na, jeg tager det ikke ilde op!); men jeg har forstaaet ham, som om han meente en progressiv Indkomstskat i den allercrasseste Form, hvori den har været foreslaaet af nogen socialistisk Statsoeconom. Man kan ikke forstaae det anderledes, naar der udtales en saadan Grundsætning som den, at Den, der er hverver Meget, han nyder ogsaa meget mere godt af Statens Beskyttelse, og derfor skal man ogsaa tage meget mere af ham, og at man fremfor Alt skal tage Hensyn til at tage, hvor der er Noget at tage af, for ikke at udsætte sig for at komme i det Tilfælde at tage, hvor der ikke er Noget at tage af. Naar disse Grundsætninger forfølges i deres Consequentser, saa føre de ligefrem til en progressiv Indkomstskat i dens værste Skikkelse, og derom troer jeg ikke, at der behøves nogen Discussion her; thi jeg kan ikke antage, at et saadant Forslag virkelig vilde finde Understøttelse her i Landet. Jeg skal derfor afvente, hvorledes den ærede